

Julestri

Det byner så pent, mæ julerødt i glase',
Før å minne øss på, at nå starter mase'.
Så er det et julebord, hæl to som lyt besøkes,
å ælskens moro der, å drikke lyt forsøkes.

Ær klæa i orden, tæl den stor fæsten?
Dei je brukte i fjor, dom passer da nesten.
Bæst å slå tæl, på det kjæmpegoe kjøpe'.
Ælt lyt vara bra å fint, så'n kæn hølle ut i løpe'.

Fløkta mot jula, har akkurat starte'.
Kænskje itte domt, å studdere karte'?'
Husvask å innkjøp, ta mat å ta klær.
Hauger mæ pakker, å ænna besvær.

Folka som kjæm åt en, lyt'n nøye sortere.
Itte brått ælle, kæn klare å fungere,
mæ dei som dom levde, i hop mæ ei ti.
I jula blir det ofte, ei ælvåli stri'.

Hen skar dom vara, å håss går det an,
når unga fordeles, kjæm litt ælle stan,
tæl å vara i hoppes, mens liten å stor,
prøver å husse, håss vi gjorde i fjor.

Kæn vi vara i hoppes, åssen kæn det bli,
så frykteli ugrett, i den søte juleti?
Er de dei vaksne, som steller det tæl?
Unga borde gå fysst, på sjølve julekvæl.

Åkke kæn en ta mæ, tæl julefæstens bord?
Går det an mæ eksen, og denni eksens mor?
Slik har det vørti, mæ denni store fæsten,
der sku ælle vara glæe, hæl kænskje bære nesten.

Når regnskape' før åre', skar drøftes over borde',
så hændler det mæste om, å få det siste orde'.
Å peinga å ælt, det ændre som var att.
Delinga vart itte rikti', dom dreiv tæl langt på natt.